

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština 21. marta 2022. godine
Ref.br.:RK 1965/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI50/21

Podnosilac

Sevdije Xhaferi

**Ocena ustavnosti presude Apelacionog suda
AC. br. 5753/2019 od 30. septembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Sevdije Xhaferi (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva) iz opštine Vučitrn, koju zastupa Ruzhdi Maloku, advokat.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava presudu [AC. br. 5753/2019] Apelacionog suda Republike Kosovo od 30. septembra 2020. godine (u daljem tekstu: Apelacioni sud).
3. Osporena presuda je uručena podnositeljki zahteva 31. decembra 2020. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnositeljki zahteva povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 20. [Odluke] i 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. marta 2021. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 2. novembra 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caka Nimani za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
8. Dana 1. aprila 2021. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je dostavio kopiju zahteva Apelacionom sudu.
9. Dana 1. aprila 2021. godine, Sud je tražio informacije od Osnovnog suda u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu da bi potvrdio datum prijema osporene presude Apelacionog suda od strane podnositeljke zahteva.
10. Dana 18. novembra 2021. godine, Osnovni sud u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu je obavestio Sud da se tražena priznanica nalazi u Apelacionom sudu.
11. Dana 20. aprila 2021. godine, Sud je tražio od Apelacionog suda priznanicu da bi potvrdio datum prijema osporene presude Apelacionog suda od strane podnositeljke zahteva.
12. Dana 23. aprila 2021. godine, Apelacioni sud je u svom odgovoru priložio svoju presudu i u komunikaciji naglasio da Osnovni sud u Mitrovici vrši ekspediciju

odluke stranama i da se Sud treba obratiti Osnovnom sudu u Mitrovici za priznanicu.

13. Dana 5. maja 2021. godine, Sud je ponovo tražio od Osnovnog suda u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu da podnese traženu povratnicu u roku od 7 (sedam) dana.
14. Dana 17. maja 2021. godine, Osnovni sud u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu je obavestio Sud da se dosije slučaja nalazi u Apelacionom sudu i u njegovom odsustvu nemaju uvid u spise predmeta.
15. Dana 25. maja 2021. godine, na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 9. (Prevreteni istek mandata) Zakona i pravila 7 (Ostavka na dužnost sudije) Poslovnika, sudija Bekim Sejdiu je podneo ostavku na mesto sudije Ustavnog suda.
16. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom br. KK 160/21 odredila da se sudija Gresa Caka-Nimani imenuje kao predsedavajuća u Većima za razmatranje u kojima je bila imenovala za članicu Veća, uključujući i ovaj slučaj.
17. Dana 8. juna 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom KSH 50/21, imenovala sudiju Selvetu Gerxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca umesto sudije Gresa Caka Nimani.
18. Dana 14. juna 2021. godine, Sud je tražio od podnositeljke zahteva da podnese priznanicu da bi potvrdio datum prijema osporene presude Apelacionog suda.
19. Dana 17. juna 2021. godine, podnositeljka zahteva je obavestila Sud da nije uspela da obezbedi traženu priznanicu, zato što se dosije slučaja nalazi u Apelacionom sudu.
20. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika i odluke Suda KK-SP 71-2/21 od 17. maja 2021. godine, sudija Gresa Caka-Nimani je stupila na dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1 člana 8 (Istek mandata sudije) Zakona, predsednici Arti Rama-Hajrizi prestao mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
21. Dana 17. jula 2021. godine, Sud je tražio od Apelacionog suda da podnese kompletan (originalan) dosije predmeta.
22. Dana 23. jula 2021. godine, Apelacioni sud je obavestio Sud da je dosije slučaja dostavljen Osnovnom sudu.
23. Dana 26. oktobra 2021. godine, podnositeljka zahteva je podnela dodatni dokument Sudu.
24. Dana 1. novembra 2021. godine, Sud je obavestio Sudski savet Kosova da, uprkos gore navedenim dopisima, upućenim Osnovnom sudu i Apelacionom sudu, Ustavni sud nije uspeo da dobije predmetni dosije i od poslednje

navedenih tražio da obezbede Ustavnom sudu kompletan dosije slučaja (C. br. 224/2019).

25. Dana 2. novembra 2021. godine, Apelacioni sud je podneo Sudu kompletan dopise slučaja, uključujući i priznanicu.
26. Dana 15. februara 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

27. Od 1. marta 1993. godine, podnositeljka zahteva je počela da radi u preduzeću "Vushteks". Dok je od 1. avgusta 1999. godine počela da radi u Centru za porodičnu medicinu u Vučitrnu.
28. Dana 1. avgusta 2013. godine, podnositeljka zahteva je navršila 20 godina radnog staža.
29. Dana 26. novembra 2018. godine, podnositeljka zahteva je podnela Opštini Vučitrn zahtev za isplatu dve jubilarne plate na osnovu Sektorskog kolektivnog ugovora od 11. juna 2018. godine.
30. Dana 1. marta 2019. godine, opština Vučitrn je, odlukom [br. 305], odbila zahtev podnositeljke, uz obrazloženje da joj nedostaje pravni osnov.
31. Dana 27. maja 2019. godine, podnositeljka zahteva je protiv tužene opštine Vučitrn podnela tužbu Osnovnom sudu u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu (u daljem tekstu: Osnovni sud), kojom je, na ime jubilarne nagrade, tražila isplatu 2 jubilarne plate u ukupnom iznosu od 835,10 evra na osnovu člana 17, stav 3.2. Sektorskog kolektivnog ugovora od 11. juna 2018. godine.
32. Dana 23. septembra 2019. godine, Osnovni sud je presudom [C.br.224/2019] od 23. septembra 2019. godine, usvojio zahtev podnositeljke i obavezao Opštinu Vučitrn, da na ime nagrade 2 jubilarne plate, za iskustvo preko 20 godina, podnositeljki zahteva nadoknadi iznos od 835,10 evra, sa kamatom od 8%, računajući od dana donošenja odluke sve do konačnog ispunjenja obaveze, kao i na ime troškova postupka, ukupan iznos od 259 evra.
33. Dana 30. septembra 2019. godine, opština Vučitrn je uložila žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedene odluke zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
34. Dana 30. septembra 2020. godine, Apelacioni sud je, presudom [AC. br. 5753/2019], usvojio tužbu opštine Vučitrn i preinačio presudu Osnovnog suda, odbijajući, kao neosnovan, zahtev podnositeljke za isplatu dve jubilarne plate na osnovu Sektorskog kolektivnog ugovora od 11. juna 2018. godine, uz obrazloženje da je presuda Osnovnog sud doneta pogrešno utvrđujući činjenično stanje u slučaju podnositeljke zahteva, zato što je poslednje

navedena „dostigla 20. jubilej radnog staža 2013. godine u trenutku kada nije bio na snazi Kolektivni ugovor zdravstvenog sektora, kao ni Opšti kolektivni ugovor, dok navedeni ugovor ne proizvodi retroaktivno dejstvo”.

35. Dana 6. januara 2021. godine, podnositeljka zahteva je preko Kancelarije glavnog državnog tužioca tražila da se Vrhovnom sudu podnese zahtev za zaštitu zakonitosti, navodeći povrede zakonskih odredbi.
36. Dana 2. februara 2021. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je, obaveštenjem KMLC. br. 2/2021, odbila predlog podnositeljke zahteva, uz obrazloženje da u ovom slučaju nema pravne osnove za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.
37. Dana 24. februara 2021. godine, podnositeljka zahteva se obratila Kancelariji glavnog državnog tužioca i tražila izuzeće tužioca I.S. sa odlučivanja njenog slučaja, uz obrazloženje da *“isti u ovom slučaju dva puta sa obaveštenjima odbija bez ikakvog razloga da podnese zahtev za zaštitu zakonitosti iako smo u našim predlozima pružili konkretne dokaze kroz koje proizilazi osnovanost zahteva za zaštitu zakonitosti”*.
38. Dana 26. februara 2021. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je, obaveštenjem [KMLC. br. 2/2021], odgovorila podnositeljki zahteva, naglašavajući da je *“državni tužilac, g. Idain Smailji, u vezi sa ovim slučajem, postupio u skladu sa odgovarajućim zakonskim odredbama Zakona o parničnom postupku, zaključujući da u ovom konkretnom slučaju nije bilo zakonskih povreda koje bi se mogle pripisati pogrešnoj primeni materijalnog prava, pa se smatra da je ovo pitanje rešeno i zatvoreno”*.

Navodi podnosioca

39. Podnositeljka zahteva navodi da joj je Apelacioni sud povredio prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, uz obrazloženje da se presuda [AC. br. 5753/2019] Apelacionog suda od 30. septembra 2020. godine *“karakterise nedostatkom adekvatnog obrazloženja, pošto pravno obrazloženje koje je dao ovaj sud podrazumeva nepravilno uskraćivanje prava podnositeljke zahteva na beneficije iz člana 17. stav 3. tačka 3.2 vezano sa stavom 4. Sektorskog kolektivnog ugovora koji je na snazi od 11.06.2018. godine”*.
40. Podnositeljka zahteva navodi da Apelacioni sud nije dao dovoljno obrazloženje u svojoj odluci. Što se tiče ovog navoda, podnositeljka zahteva ističe: *“U konkretnom slučaju, podnositeljka zahteva je, u trenutku kada je podnela tužbu, imala 26 godina radnog staža. Po članu 17. stav 3. tačka 3.2 sektorskog kolektivnog ugovora koji je stupio na snagu dana 11.06.2018. godine, predviđene su beneficije u vezi sa radnim stažom, tako što se zdravstvenim radnicima koji su napunili 20 godina radnog staža u zdravstvenim institucijama plaćaju dve mesečne plate. Navodi da je tužilja 2013. godine napunila 20 godina radnog staža i da u to vreme sektorski kolektivni ugovor nije bio na snazi nisu razlozi za odbijanje tužbenog zahteva tužilje, pošto su*

ove beneficije predviđene prilikom stupanja ovog ugovora na snagu dana 11.06.2018. godine, i u trenutku podnošenja tužbe je ispunila 20-godišnji uslov za dobijanje ove jubilarne nagrade, jer je ista imala 26 godine radnog staža i podnošenje tužbe po članu 87. Zakona o radu je bilo unutar zakonskog roka od 3 godine od trenutka stupanja ugovora na snagu”.

41. Podnositeljka zahteva izričito ističe da je Apelacioni sud u jednom drugom slučaju, koji po njenom mišljenju uključuje ista pravna pitanja kao i ona u njenom slučaju, svojom presudom odbio žalbu opštine Vučitrn, čime je omogućio strani da ostvari jubilarnu naknadu. U smislu ovog navoda, podnositeljka zahteva naglašava da joj je Apelacioni sud, različito odlučujući i zasnivajući se na istim zakonskim odredbama u dva ista slučaja, povredio pravo na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a.
42. U smislu ovog navoda, podnositeljka zahteva tvrdi: “Čudna je činjenica po kojoj su, kao u slučaju podnositeljke zahteva, Sevdije Xhaferi, tako i u slučaju tužilje V.M., dva člana veća isti ti koji su učestvovali u oba slučaja, a u vezi sa istim pravnim stvarima su u vremenu od 2 meseca dali različita mišljenja i doneli različite odluke”.
43. Pored njenih navoda, podnositeljka zahteva ističe: “Ako Apelacioni sud Kosova svojom odlukom izbegava svoju dosadašnju praksu, onda treba da pruži potpuna i odgovarajuća pravna obrazloženja u vezi sa ovom promenom njegovog pravnog stava. Kao što je istakao i Ustavni sud Kosova u svojoj sudskoj praksi u vezi sa nedostatkom pravnog obrazloženja, postojanje dubokih i dugoročnih razlika u sudskoj praksi domaćih sudova, uključujući i Apelacioni sud i Vrhovni sud, direktno ugrožavaju načelo pravne sigurnosti”.
44. U prilog gore navedenim tvrdnjama, podnositeljka zahteva se poziva na sudsku praksu (i) Suda u slučaju KI55/09, podnosilac zahteva: *N.T.SH Meteorit*, presuda od 6. aprila 2021. godine; slučaju KI97/10, podnosilac zahteva: *Nehat Salihu*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. aprila 2021. godine; slučaju KI135/14, podnosilac zahteva: *IKK Classic*, presuda od 8. februara 2016. godine; kao i (ii) sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) u slučaju *Hadjianastassiou protiv Grčke*, presuda od 16. decembra 1992. godine).
45. Na kraju, podnositeljka zahteva traži od Suda da proglasi ništavom presudu [AC. br. 5753/2019] Apelacionog suda od 30. septembra 2020. godine.

Prihvatljivost zahteva

46. Sud prvo razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
47. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlaštene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

48. Sud se dalje poziva na članove 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

49. Što se tiče ispunjenosti ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnositeljka zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [AC. br. 5753/2019] Apelacionog suda od 30. septembra 2020. godine, nakon što je iscrpela sva pravna sredstva predviđena zakonom i podnela je zahtev u roku koji je propisan zakonom.
50. Međutim, pored ovih uslova, Sud takođe treba da razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti], odnosno u stavu (2) Poslovnika, koji propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

51. Sud prvo primećuje da podnositeljka zahteva navodi da joj je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a, zato što Apelacioni sud svojom presudom nije dovoljno obrazložio svoju odluku o odbijanju njenog zahteva za realizaciju jubilarne nagrade.
52. Suština navoda podnositeljke zahteva je da Apelacioni sud nije dovoljno obrazložio svoju presudu i da je pogrešno tumačio primenljivost Sektorskog kolektivnog ugovora od 11. juna 2018. godine u okolnostima podnositeljke zahteva. Pored toga, podnositeljka zahteva navodi da je Apelacioni sud drugačije odlučio u presudi [AC. br. 1902/2020], zasnivajući se na istim zakonskim odredbama, iako su slučajevi bili isti, i samim tim joj povredio pravo na pravično i nepristrasno suđenje, zagantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP-a.

53. S tim u vezi, Sud primećuje da podnositeljka zahteva navodi da je Apelacioni sud pogrešno odlučio kada nije primenio Sektorski kolektivni ugovor od 11. juna 2018. godine u okolnostima podnositeljke zahteva radi realizacije jubilarne nagrade sa navršenih 20 godina radnog staža.
54. U tom smislu, Sud prvo naglašava da je osnovna funkcija obrazložene odluke da pokaže stranama da su saslušane. Pored toga, obrazložena odluka pruža strani mogućnost žalbe protiv nje i mogućnost da odluku razmatra apelaciono telo. Samo davanjem obrazložene odluke može postojati javni nadzor nad sprovođenjem pravde (vidi, *mutatis mutandis*, slučajeve ESLJP-a: *Hirvisaari protiv Finske*, zahtev br. 49684/99, presuda od 27. septembra 2001. godine, stav 30; i vidi, takođe: *Suominen protiv Finske*, br. 37007/97, presuda od 1. jula 2003. godine, stav 37; vidi, i slučaj Ustavnog suda: *IKK Classic*, presuda od 4. decembra 2017. godine, stav 46).
55. Sud ističe da budući da nije neophodno da se sud bavi svakom tačkom pokrenutom u argumentu (vidi, i slučaj ESLJP-a: *Van de Hurk protiv Holandije*, presuda od 19. aprila 1994. godine, stav 61), glavni argumenti podnositelaca zahteva se moraju obraditi (vidi, slučajeve ESLJP-a: *Buzescu protiv Rumunije*, br. 61302/00, presuda od 24. maja 2005. godine i *Pronina protiv Ukrajine*, br. 63566/00, presuda od 18. jula 2006. godine). Slično tome, davanje razloga za odluku koji nije dobar razlog u zakonu neće ispuniti uslove člana 6 (vidi, slučaj ESLJP-a: *De Moor protiv Belgije*, br. 16997/90, presuda od 23. juna 1994. godine, kao i slučaj Ustavnog suda: *IKK Classic*, gore citiran, stav 51).
56. Što se tiče navoda podnositeljke zahteva, Sud primećuje da su sve odluke redovnih sudova obradile navode podnositeljke zahteva i na kraju je Apelacioni sud objasnio zašto treba da se odbije zahtev podnositeljke za realizaciju jubilarne nagrade.
57. U tom smislu, Sud prvo podseća da je Osnovni sud, presudom [C. br. 224/2019] od 23. septembra 2019. godine, odlučio da usvoji zahtev podnositeljke za jubilarnu nagradu, uz sledeće obrazloženje: "Na osnovu analiziranih dokaza, na osnovu člana 17. stav 3.2 Sektorskog Kolektivnog Ugovora Zdravstva zaključenog dana 11.06.2018. godine, između Ministarstva Zdravlja Kosova i Federacije Sindikata Zdravstva Kosova, gde se određuje da: Zdravstveni radnici u jubilarnim godinama zaposlenja dobijaju jubilarnu nagradu od strane poslednjeg poslodavca, u vrednosti od : Za 20 godina iskustva u radu u zdravstvenim institucijama, u vrednosti od svojih 2 mesečnih plata, sud je došao do zaključka da je tužbeni zahtev tužilje osnovan i da se treba odlučiti kao u izreci ove presude. Za sud nije sporno da tužilja ima preko 20 godina radnog staža i da je njen poslednji poslodavac tužena".
58. Pored toga, Apelacioni sud je, nakon pokretanja žalbe od strane opštine Vučitrn, presudom [CA. br. 5753/2019] od 30. septembra 2020. godine odbio zahtev podnositeljke za jubilarnu nagradu, objašnjavajući sledeće:

“U konkretnom slučaju, tužilja je jubilarnih 20 godina radnog staža dostigla 2013. godine u trenutku kada Kolektivni ugovor zdravstvenog sektora nije bio na snazi, niti Opšti kolektivni ugovor, a navedeni ugovor ne proizvodi retroaktivno dejstvo. Iz svega navedenog proizilazi da nema pravnog osnova za ostvarivanje zahteva tužilje, te da tužena nije bila dužna da tužilji isplati njeno potraživanje, niti je ona mogla biti obavezana na to”.

59. U tom smislu, Sud primećuje da je Apelacioni sud objasnio podnositeljki zahteva zašto se u njenim okolnostima ne primenjuje Sektorski kolektivni ugovor kao pravni osnov kako bi ona ostvarila jubilarnu nagradu.
60. S tim u vezi, Sud primećuje da je podnositeljka zahteva navršila 20 godina radnog staža 1. avgusta 2013. godine, dok je Sektorski kolektivni ugovor, na koji se podnositeljka zahteva pozivala kao pravni osnov za realizaciju jubilarne nagrade, stupio na snagu 11. juna 2018. godine, ne proizvodeći pravno dejstvo u vreme kada nije bio na snazi.
61. Sud primećuje da Sektorski kolektivni ugovor od 11. juna 2018. godine nije bio primenjiv u vreme kada je podnositeljka zahteva ispunjavala uslove za realizaciju jubilarne nagrade.
62. S tim u vezi, Sud smatra kao neosnovane navode podnositeljke zahteva u vezi sa pogrešnim zaključkom Apelacionog suda u pogledu primenljivosti Sektorskog kolektivnog ugovora od 11. juna 2018. godine u slučaju podnositeljke zahteva, zato što je Apelacioni sud, koji je nadležan da u potpunosti utvrdi činjenično stanje, utvrdio da je podnositeljka zahteva navršila 20 godina radnog staža u 2013. godini u vreme kada Sektorski kolektivni ugovor od 11. juna 2018. godine nije postojao kao pravni osnov za realizaciju jubilarne nagrade.
63. Sud takođe podseća da je podnositeljka zahteva u kontekstu njenog navoda o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje, kao rezultat iste primenljivosti zakonskih odredbi za iste slučajeve i različito odlučivanje u sudskoj praksi Apelacionog suda, podnela Sudu presudu [C. br. 517/2019] od 17. januara 2020. godine Apelacionog suda i tvrdi da njen slučaj uključuje ista pravna pitanja kao i ona u slučaju odlučenim osporenim presudom [CA. br. 5753/2019] od 30. septembra 2020. godine Apelacionog suda.
64. U tom smislu, Sud mora ponovo naglasiti da i na osnovu sudske prakse ESLJP-a, nije njegova funkcija da upoređuje različite odluke redovnih sudova, čak i ako su donete u očigledno sličnim postupcima. On mora poštovati nezavisnost sudova. Pored toga, u takvim slučajevima, odnosno slučajevima navoda o ustavnim povredama osnovnih prava i sloboda kao rezultat nedoslednosti u sudskoj praksi, podnosioci zahteva moraju predstaviti Sudu odgovarajuće argumente u pogledu činjenične i pravne sličnosti slučajeva za koje tvrde da su različito rešeni od strane redovnih sudova, dovodeći na taj način do neusaglašenosti u sudskoj praksi, koja je mogla dovesti do povrede njihovih osnovnih ljudskih prava i sloboda zagarantovanih članom 31. Ustava u vezi sa

članom 6. EKLJP-a (vidi, slučaj: KI35/18, podnosilac zahteva: „*Bayerische Rechtsverband*“, gore citiran, stav 76).

65. Sud primećuje da presuda [Ac. br. 1902/2020] Apelacionog suda od 5. novembra 2020. godine, koju je podnositeljka zahteva podnela u prilog njenih navoda o različitom odlučivanju Apelacionog suda u istim slučajevima, uključuje različite činjenične okolnosti u poređenju sa sadašnjim slučajem podnositeljke zahteva, zato što je podnositeljka zahteva u navedenom slučaju navršila 30 godina radnog staža 20. maja 2019. godine, dok je Sektorski kolektivni ugovor kao pravna referenca bio na snazi od 2018. godine.
66. U smislu ovih argumenata Apelacionog suda, Sud utvrđuje da su svi argumenti podnositeljke zahteva, koji su bili relevantni za rešavanje njenog spora, pravilno podneti i razmotreni od strane redovnih sudova. Shodno tome, Sud utvrđuje da su postupci pred redovnim sudovima, posmatrano u celini, bili pravični (vidi, slučaj Ustavnog suda: KI128/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C. "Adem Jashari"*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. maja 2019. godine, KI129/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C. "Adem Jashari"*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, KI130/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C. "Adem Jashari"*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine).
67. Sud ponavlja da član 6. EKLJP-a i član 31. Ustava obavezuju sudove da daju razloge za svoje odluke, ali se to ne može shvatiti kao obaveza suda da da detaljan odgovor na svaki argument podnositeljke zahteva (vidi, slučaj ESLJP-a: *Van de Hurk protiv Holandije*, presuda od 19. aprila 1994. godine, stav 61). Mera u kojoj se primenjuje obaveza davanja razloga može varirati u zavisnosti od prirode odluke. Takođe bi trebalo da uzme u obzir, između ostalog, raznolikost podnesaka koje podnosi strana u postupku koji mogu dovesti do toga da sudovi daju različita pravna mišljenja i zaključke prilikom donošenja odluka. Pitanje da li je sud ispunio svoju obavezu da obrazloži razloge svoje odluke prema članu 6. Konvencije može se utvrditi samo u smislu okolnosti svakog pojedinačnog slučaja.
68. U smislu gore navedenih razmatranja, Sud naglašava svoj opšti stav da, u principu, nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu koje su navodno učinili redovni sudovi prilikom ocene dokaza ili primene prava (zakonitost), osim i u meri u kojoj su možda povredili prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U stvari, uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stav 28).
69. Sud želi da ponovi da je potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pravilna primena zakona primarni zadatak i u nadležnosti redovnih sudova (pitanje zakonitosti). Stoga, Ustavni sud ne može delovati kao „sud četvrtog stepena“ (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda: KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine; slučaj KI122/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C.*

„Adem Jashari“, rešenje o neprihvatljivosti od 6. novembra 2019. godine, stav 56).

70. Shodno tome, Sud utvrđuje da pravo na pravično i nepristrasno suđenje podnositeljke zahteva nije povređeno odlukama javnih organa.
71. Sud podseća da sama činjenica da je podnositeljka zahteva nezadovoljna ishodom odluka Apelacionog suda nije dovoljna da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrdi takva povreda Ustava, podnosioci zahteva moraju da pruže obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda: KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
72. Ukratko, Sud smatra da podnositeljka zahteva nije dostavila dokaze, činjenice i argumente koji dokazuju da su joj postupcima pred redovnim sudovima povređena prava zagarantovana Ustavom, odnosno članovi 24, 31. i 46. Ustava u vezi sa članom 6 i članom 1. Protokola 1. EKLJP-a.
73. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan, na ustavnim osnovama, i proglašava se neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilima 39 (2) i 59 (b) Poslovnika, dana 15. februara 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gerxhaliu Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani

